

РЕШЕНИЕ

№ 18646

гр. София, 15.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 20.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **2779** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано по жалба от П. Е. Б. срещу Решение №РД-Е112-19/10.02.2026г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса, с което на основание чл.19, ал.7, т. 2 от Закона за здравното осигуряване във връзка с прилагане на чл. 20 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004 г. за координация на системите за социална сигурност, е отказано провеждане на планово лечение извън държавата по осигуряване/пребиваване (за операция за премахване на тумор на ляв бъбрек, вкл. робот-асистирана нефректомия), планирано да се осъществи в Университетска клиника Л., Германия, съгласно представена оферта и план за лечение по заявление с вх. № Е112-01-54/24.07.2023 г.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспореният административен акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, в противоречие с материалния закон и с целта му. Твърди се, че оспорения акт е нищожен на основание чл. 177, ал. 2 от АПК, поради неизпълнение на задължителните указания, дадени на ответника от съда. Отделно от това жалбоподателят счита, че в нарушение на чл. 35 от АПК, НЗОК не е изяснила напълно фактическата обстановка - липсва обективна медицинска оценка, която да е индивидуална, а не обща, както и съпоставка между възможностите за лечение в България и тези в Германия, и анализ на рисковете и ползите за пациента. В нарушение на чл. 20, § 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004 НЗОК не е доказала по безспорен начин, че са налице предпоставките за отказ. Счита, че оспореният акт противоречи на чл. 25, ал. 3 от Наредба № 5 от

2014 г. за трансгранично здравно обслужване и на чл. 8, параграф 5 от Директива 2011/24/БС. Намира за неправилен извода за наличие на "медицински оправдан срок" за лечение в България. Посочва, че като постановява формален отказ, без да е извършила задълбочена индивидуална преценка и без да е изпълнила указанията на съда, НЗОК възпрепятства достъпа му до необходимото лечение, което е в разрез с основната цел на закона - опазване здравето на гражданите. Иска се решението да бъде отменено. Претендират се направените по делото съдебни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят П. Е. Б., чрез адв. И., поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Заявява искане за присъждане на сторените от него по делото разноски по представен списък.

Ответникът – управителят на НЗОК, в съд.з. и в писмена защита чрез юрк. П., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Посочва, че жалбоподателят се е самонасочил за лечение в чуждестранното лечебно заведение, без наличието на предварителни прегледи или препоръки от специалисти (уролози или онколози) и необходимото хистологично изследване на тумора, сочещи наличието на необходимост или неотложност за осъществяване на проведеното в чужбина лечение. В обжалваното решение е представена информация за лекувани пациенти в периода 2019 - 2023 г., съдържаща брой случаи по години от лечебни заведения на територията на България, които са имали сключен договор с НЗОК в периода 2019-2023 г. за лечение на пациенти по КП № 168.2 „Асистирана с робот хирургия при злокачествени заболявания в хирургията, гръдната хирургия, детската хирургия и урологията“. Твърди, че не е налице нарушение на разпоредбата на чл. 20, § 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004, доколкото видно от представената статистика за опита на българските лечебни заведения при лечение на процесното заболяване, изготвена в съответствие със задължителните указания дадени с Решение № 15776/09.05.2025 г. на АССГ, в българските лечебни заведения са били налице реални възможности за лечение на пациента в медицински оправдан срок. Прави възражение за прекомерност на заявеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят е подал до НЗОК заявление с вх.№ Е112-01-54/24.07.2023г. за издаване на разрешение (формуляр S2) за планирано лечение извън държавата по осигуряване/пребиваване, съгласно представен план за лечение в Университетска клиника [населено място], Германия. Изпълнил е указанията на административния орган и е представил всички изискани от него документи. Не е спорно, че междуременно медицинската помощ е оказана – жалбоподателят е постъпил в клиниката в [населено място], Германия на 01.08.2023г. и е опериран на 02.08.2023г. като общо платените от него разходи за лечението възлизат на сумата от 14 452.66 евро, платени с платежно нареждане за кредитен превод от 28.07.2023г.

Към заявлението са приложени декларация по образец, документ за самоличност, както и медицински документи, относими към заболяването – амбулаторен лист за извършен на 18.07.2023г. преглед с ехография от лекар със специалност „Гастроентерология“, при който е установена „хетерогенна формация с размер около 7 см.“ на ляв бъбрек. Пациентът е насочен за изследване за провеждане на компютърна томография – КТ. Представено е и разчитане от

проведено компютър-томографско изследване в отделение по образна диагностика в МБАЛ „Света С.“, [населено място], от което е видно, че е констатиран тумор на ляв бъбрек - Мезентериална и ретроперитонеална лимфаденопатия. Подадено е допълнително заявление от 25.07.2023г., с което заявителят е представил и превод на първоначално приложените документи – кореспонденция с лечебното заведение, план за предстоящото лечение и предварителна ориентираща оферта за стойността на предстоящото планово лечение – 14 452,66 евро. С писмо по електронен път от 27.07.2023г., жалбоподателят изпраща до НЗОК допълнителни разяснения при поставянето на диагнозата му и моментното здравословно състояние, като към писмото прилага разчитане от проведено на 21.07.2023г. в Клиника по нуклеарна медицина хибридно образно изследване – позитронна емисионна томография с компютърна томография /PET/CT/, което потвърждава наличието на туморна формация в долен полюс на ляв бъбрек. Представен е и амбулаторен лист от проведен на 27.07.2023г. преглед в ДКЦ „Света С.“, с предписана терапия – операция, като предвид разположението и големината на формацията с ангажиране на пиелокаликсната система, операцията се препоръчва да бъде направена в център за роботизирана урология в чужбина.

Приложените към заявлението на жалбоподателя документи, както и две становища на експертите са обсъдени на проведено на 31.07.2023г. заседание на специализирана постоянно действаща комисия в ЦУ на НЗОК, която дава становище, че съгласно мнението на експертите, провеждането на оперативно лечение при тумор на бъбрека, включително робот-асистирана нефректомия, е абсолютно възможно в безопасни и оправдани от медицинска гледна точка срокове и в пълно съответствие с конкретната медицинска диагноза на пациента, текущото и здравословно състояние, вероятното развитие на заболяването и прогнозата за резултата от прилаганото лечение в лечебно заведение на територията на Република България. Цитирани са посочените от експертите лечебни заведения и е посочено, че предлаганото лечение се прилага на територията на Република България с еднаква ефективност, както лечението, което се предлага от лечебното заведение в другата държава – членка на ЕС. Така комисията е мотивирала извод, че двете кумулативни изисквания на чл.20 от Регламент (ЕО) № 883/2004, не са изпълнени.

Административният орган – управителя на НЗОК е възприел това становище и е издал Решение № РД-Е112-116/03.08.2023г., с което е отказал провеждане на планово лечение извън държавата-членка по пребиваване на здравноосигуреното лице П. Е. Б. (за операция за премахване на тумор на ляв бъбрек, вкл. робот-асистирана нефректомия), планирано да се осъществи в Университетска клиника Л., Германия, съгласно представената фактура и план за лечение.

Междувременно жалбоподателят е постъпил в клиниката в [населено място], Германия на 01.08.2023г. и е опериран на 02.08.2023г. като общо платените от него разходи за лечението възлизат на сумата от 14 452.66 евро, платени с платежно нареждане за кредитен превод от 28.07.2023г. Тези обстоятелства – за извършеното лечение и платената сума за него, не се оспорват от ответника.

След обжалване на горепосоченото решение от страна на заявителя, е образувано съдебно производство, приключило с решение № 15776/09.05.2025 г. на АССГ, по адм. дело № 2528/2025 г., с което е отменено решение № РД-Е112-1 16/03.08.2023 г. на управителя на НЗОК. В него е посочено, че оспореният акт е немотивиран, доколкото в решението на управителя на НЗОК не е изяснена реалната възможност за провеждане на идентично лечение в необходимия срок в Република България, а изводът на органа, че пациентът може да получи лечение в Република

България в срок, който е оправдан от медицинска гледна точка, с оглед неговото текущо здравословно състояние и прогнозите за развитие на заболяването му е необоснован. Решение № 15776/09.05.2025 г. на АССГ е потвърдено с решение № 375/14.01.2026 г. на ВАС по адм. дело № 7653/2025 г., и преписката е върната за ново произнасяне от административния орган, съобразно дадените в мотивите на решението указания на съда по тълкуването и прилагането на закона.

На 22.01.2026г. е проведено заседание на специализирана постоянно действаща комисия в ЦУ на НЗОК, на което е взето решение да бъде изискана информация от дирекция „Информационни технологии и системи за здравноосигурителни плащания“ (ИТСЗОП) относно въпросите свързани с възможността за провеждане на лечение в лечебни заведения в Р. България, които разполагат с технически и кадрови ресурс да извършат посочената дейност - асистирана с робот хирургия при злокачествено заболяване на бъбрек и преписката да бъде изпратена до Експертния съвет по урология, с конкретно формулирани въпроси относно възможността за провеждане на лечението на заявителя в Р. България и наличието или липсата на предпоставки за издаване на разрешение за планирано лечение извън държавата по осигуряване/пребиваване (към момента на кандидатстване на лицето).

С докладна записка изх. № E112-01-54/23.01.2026 г. е изискана информация от дирекция ИТСЗОП по следните въпроси: а) Колко и кои лечебни заведения на територията на България са имали сключен договор с НЗОК в периода 2019-2023 г. за извършване на лечение на пациенти по КП № 168.2 „Асистирана с робот хирургия при злокачествени заболявания в хирургията, гръдната хирургия, детската хирургия и урологията“; б) Кои от горепосочените лечебни заведения са осъществили лечение на пациенти по КП № 168.2 в горепосочения период, като за всяко от тези лечебни заведения да се представи информация колко са отчетените случаи на преминали пациенти по КП № 168.2 за горепосочения период по години (и по възможност - случаите при които е извършена конкретната процедура „нефректомия“)?

С вх. К № E112-01-54/28.01.2026 г. са получени: 1. Справка за лечебни заведения на територията на България, крито са имали сключен договор с НЗОК в периода 2019-2023 г. за извършване на лечение на пациенти по КП № 168.2 „Асистирана с робот хирургия при злокачествени заболявания в хирургията, гръдната хирургия, детската хирургия и урологията“. Посочените в справката лечебни заведения са УМБАЛ „Д-р Георги Странски“ ЕАД, УМБАЛ „Света Марина Плевен“ ООД и МБАЛ "Сърце и Мозък" ЕАД. 2. Справка за отчетени към НЗОК данни от договорните партньори по т.1 за лекувани пациенти по КП № 168.2 в периода 2019 - 2023г., съдържаща брой случаи по години.

С писмо изх. № E112-01 -54/23.01.2026 г. на НЗОК, цялата преписка, ведно с Решение № 15776/09.05.2025 г. на АССГ и Решение № 375/14.01.2026 г. на ВАС, е изпратена до Експертния съвет по урология (с гл. координатор: проф. д-р М. Г. и членове: проф. д-р Кр. Я., и проф. д-р К. Д. и доц. Е. Д.), за предоставяне на съвместно становище.

С вх. К № E112-01-54/30.01.2026 г. е постъпило съвместно експертно становище от проф. д-р М. Г. - главен координатор на Експертен съвет по урология и Ръководител на Катедра по урология, и проф. д-р Кр. Я. - член, на Експертен съвет по урология и Завеждащ Направление лапароскопска и роботизирана хирургия в урологията към УМБАЛ „Александровска“ ЕАД. В становището е посочено, че при пациента П. Б. случайно е открито туморно заболяване на ляв бъбрек, открито при контролен преглед при гастроентеролог по повод на долен диспептичеи синдром (синдром на

раздразненото черво, без диария). Касае се за туморен процес в ляв бъбрек с размери 77/61/56 мм в долен полюс, описаната лезия не напуска пределите на фасция Герота, мезентериална и ретроперитонеална лимфаденопатия, без данни за разсейки, в стадий T2a. Скоростта на прогресия на това заболяване силно зависи от биологичния характер на тумора, като интензитетът му не може да бъде определен бе хистологичен резултат. Посочено е, че общото състояние на пациента е добро и по правилата на добрата клинична практика и препоръките на Европейската Асоциация по Урология, хирургичното лечение на тумора на бъбрека подлежи на планова оперативна намеса. Дадена е информация за възможностите за лечение с помощта на робот-асистирана хирургия в лечебните заведения на територията на Република България, където може да се извърши робот – асистирана нефректомия: Медицински комплекс „Доверие“- [населено място], Болница „Софиямед“ АД-гр. С., Болница „Т.“ - [населено място], Болница „К.“ – гр.П., УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД - [населено място] и УМБАЛ „Д-р Г. Странски“ ЕАД - [населено място]. Средното време от поставянето на диагнозата до извършването на оперативното лечение е 2-3 седмици. Посочено е още, че при промяна в общото състояние на пациент, записан в листата на чакащите, той получава инструкции, че може да бъде приет по всяко време в условията на спешност за провеждане на интервенция. В Клиниката по урология към УМБАЛ „А.“ за 2025 г. са извършени над 360 операции за тумори на бъбрека, което я прави водеща клиника в страната и в Европа. Пациенти с тази диагноза могат да бъдат оперирани със съвременни високотехнологични методи в България, в безопасни и оправдани от медицинска гледна точка срокове, в лечебно заведение на територията на Република България, в съответствие с конкретната медицинска диагноза на пациента, текущото му здравословно състояние, вероятното развитие на заболяването и възможната прогноза от неговото лечение.

На 05.02.2026 г. е проведено заседание на специализираната постоянно действаща комисия в ЦУ на НЗОК, на което са разгледани постъпилите документи. Комисията е предложила на управителя на НЗОК, да бъде издаден отказ по заявление с вх. № Е112-01-54/24.07.2023 г. от П. Е. Б., за провеждане на планово лечение извън държавата по осигуряване/пребиваване (за операция за отстраняване на тумор на левия бъбрек) в Университетска клиника Л., Германия. Като мотив за отказа е посочено, че лечението може да бъде проведено в страната в срока, който е оправдан от медицинска гледна точка, като се вземе предвид неговото текущо здравословно състояние и вероятното развитие на заболяването му.

Административният орган – управителя на НЗОК е възприел това становище и е издал оспореното в настоящото производство Решение № РД-Е112-19/10.02.2026г., с което е отказал провеждане на планово лечение извън държавата-членка по пребиваване на здравноосигуреното лице П. Е. Б. (за операция за премахване на тумор на ляв бъбрек, вкл. робот-асистирана нефректомия), планирано да се осъществи в Университетска клиника Л., Германия, съгласно представената фактура и план за лечение.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт. По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган –управител на НЗОК, съобразно правомощията му по чл. 19, ал. 7, т. 2 от ЗЗО, чл. 13 от Наредба № 5/21.03.2014 г. за условията и реда за упражняване правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване (Наредба №

5/2014 г.).

Административният акт е издаден в предвидената от законодателя писмена форма, с посочване на конкретни мотиви, обуславящи решението на административния орган.

По спазването на административно производствените правила и материалния закон, съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 20 от Регламент /ЕО/ № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29. 04. 2004 г. за координация на системите за социална сигурност, разрешение за получаване на подходящо лечение извън държава-членка по местоживеене се дава, когато въпросното лечение е сред обезщетенията, предвидени от законодателството в държавата-членка, в която пребивава съответното лице и в която то не може да получи това лечение в срока, който е оправдан от медицинска гледна точка, като се вземе предвид неговото текущо здравословно състояние и вероятното развитие на неговото заболяване. Предвид цитираната разпоредба, за да бъде издадено разрешение от страна на НЗОК за лечение в чужбина, заплащано от НЗОК, трябва да са налице две кумулативни условия - първо, въпросното лечение да е сред обезщетенията, предвидени от законодателството на държавата-членка, на чиято територия пребивава съответното лице и второ, лицето да не може да получи такова лечение в рамките на обичайно необходимото време за получаване на въпросното лечение в държавата-членка на пребиваване, като се има предвид текущото му здравословно състояние и вероятното развитие на болестта.

По горното, основният спор по делото е дали жалбоподателят Б. е могъл да получи идентично на полученото в Германия лечение в България в рамките на обичайно необходимото време, като се има предвид текущото му здравословно състояние и вероятното развитие на болестта, и в частност дали са спазени от административния орган при постановяване на оспорения акт задължителните указания, дадени му с Решение № 15776/09.05.2025 г. на АССГ, постановено по адм. д. 2528/2025 г., и с Решение № 375/14.01.2026 г. на ВАС по адм. д. № 7653/2025 г.:

- да се установени и обсъди текущото здравословно състояние на лицето и вероятно развитие на заболяването му, включително обстоятелствата, досежно стадия на заболяването, вариантите и прогнозите за развитието му; както и съществуващите алтернативи за лечение;

- да се установи и обсъди в какъв срок е могъл да бъде осъществен прием на лицето в лечебни заведения в Република България и дали евентуалното забавяне би увеличило риска за здравето и живота на жалбоподателя; конкретни данни относно успеваемостта при провеждането в България на посоченото лечение, както и с какво качество е в сравнение с извършеното в лечебното заведение в Германия;

- да се изискат становища от съответните лечебни заведения относно възможността за извършване на конкретната манипулация към м.юли-август 2023г., в какъв срок са могли да приемат пациента, имало ли е листа на чакащи и колко често са извършвани подобни операции.

Съгласно представената справка от дирекция ИТКСЗОП с вх.№Е112-01-54/28.01.2026г., към м.юли-август 2023г. жалбоподателят П. Е. Б. е могъл да получи лечение, чрез операция за премахване на тумор на ляв бъбрек чрез робот-асистирана нефректомия в България – само в УМБАЛ „Света Марина“ ООД, доколкото УМБАЛ „Д-р Георги Странски“ ЕАД и МБАЛ "Сърце и Мозък" ЕАД, изпълняват тази дейност по договор с НЗОК от 01.09.2023г.

При повторното разглеждане на заявлението от административния орган не са обсъдени становища на лечебните заведения, посочени в писмо с вх. № Е112-01-54/28.01.2026 г., които са имали сключен договор с НЗОК в периода 2019-2023 г. за извършване на лечение на пациенти по КП №168.2., като на практика такива липсват по преписката. Липсват и данни такива да са били изискани от лечебните заведения. П. отказ е мотивиран въз основа на съвместно експертно становище от проф. д-р М. Г. – главен координатор на Експертен съвет по урология и Ръководител на Катедра по урология и проф. К. Я. – член на Експертен съвет по урология и завеждащ Направление лапароскопска и роботизирана хирургия в урологията към УМБАЛ „А.“, съгласно което лечение с робот-асистирана хирургия, на територията на Р.България към 2025г. може да се извърши в Медицински комплекс „Доверие“ - [населено място], Болница „Софиямед“ АД-гр. С., Болница „Т.“ - [населено място], Болница „К.“ - [населено място], УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД - [населено място] и УМБАЛ „Д-р Г. Странски“ ЕАД – [населено място]). Посочено е, че средното време от поставянето на диагнозата до извършването на оперативното лечение е 2-3 седмици в УМБАЛ „А.“, но при промяна в общото състояние на пациент, записан в листата на чакащите, той може да бъде приет по всяко време в условията на спешност за провеждане на интервенция. Съгласно експертното становище /л.147-148/, към установяване на заболяването П. Б. е бил в добро общо състояние, като без хистологичен резултат не може да се определи интензитета на заболяването, а скоростта на прогресия на заболяването силно зависи от биологичния характер на тумора. В тази връзка се сочи, че според правилата на добрата клинична практика и препоръките на Европейската Асоциация по урология, хирургичното лечение на тумора на бъбрека подлежи на планова оперативна намеса.

В изложените от ответника мотиви се възпроизвежда постъпилото от лекарите - специалисти становище, които не изясняват релевантни обстоятелства относно възможността за извършване на конкретната манипулация в конкретен срок и в конкретно лечебно заведение установяване на заболяването през 2023г., от тези посочени в писмо с вх. № К № Е112-01-54/28.01.2026 г., имащо сключен договор с НЗОК и извършващо необходимата процедура.

Предвид горното, следва да се приеме, че оспорваният административен акт е издаден при незачитане на съдебно решение, за изпълнението за което ответник е задължен. Съгласно чл. 177, ал. 2 АПК, нищожни са всички административни актове на административния орган, извършени след влизане на съдебно решение в сила, които му противоречат. Актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни и всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви. Администрацията е обвързана от съдебните решения по административни дела и административният орган действа в условията на обвързана компетентност, наложена му от задължителните указания по тълкуване и прилагане на материалния закон от съда. При постановяване на отказа за издаване на разрешение за планово лечение извън държавата по осигуряване/пребиваване, административния орган повторно се е позовал единствено на постъпилото от лекари-специалисти становище и се е произнесъл преди да изиска/получи становище от лечебните заведения със сключен договор с НЗОК в периода 2019-2023 г. за извършване на лечение на пациенти по КП № 168.2 „Асистирана с робот хирургия при злокачествени заболявания в хирургията, гръдната хирургия, детска хирургия и урология“ (УМБАЛ „Д-р Георги Странски“ ЕАД, УМБАЛ „Света М.“ и УМБАЛ „Сърце и мозък“ ЕАД) относно конкретната възможност за лечение на П. Б. след установяване на заболяването му на 18.07.2023г.

Неизпълнението на указанията на съда, дадени с решението по адм.д.№2528/2025 г. на АССГ, при постановления повторен отказ за издаване на разрешение за планово лечение извън държавата по осигуряване/пребиваване на същото правно основание от ответника води до нищожност на оспорвания административен акт и съдът е длъжен да я прогласи, като преписката се върне на административния орган за изпълнение на указанията, дадени от съда в решението по адм.д. №2528/2025 г. изпълнението се дължи, така както е указано от съда. С прогласяване нищожността на оспореното решение, съдът при условието на чл. 173, ал. 2 от АПК връща преписката на управителя на НЗОК за изпълнение указанията, дадени с Решение № 15776/09.05.2025 г. на АССГ, постановено по адм. д. 2528/2025 г., с Решение № 375/14.01.2026 г. на ВАС по адм. д. № 7653/2025 г. и с настоящото решение.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК правото на разноси е възникнало за жалбоподателя. То е с своевременно упражнено като преди приключване на устните състезания е поискано присъждането им. Доказаните разноси на жалбоподателя са в размер общо на 1805,11 евро, от които 5.11 евро държавна такса и 1800 евро заплатено адвокатско възнаграждение в настоящето производство. Предвид фактическата и правна сложност на делото, обема и качеството на осъществената от адв. И. защита, съдът намира, че възражението на прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение (чл.78, ал.5 ГПК, вр.чл.144 АПК) е основателно. Като съобразява обема на осъществената защита, установения в чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа минимален размер по административни дела без определен материален интерес- 1000 лева- 511.29 евро, проведеното съдебно заседание, съдът намира, че справедливият и обоснован размер на адвокатско възнаграждение е 1000 евро и го намалява до този размер.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31-ви състав,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение №РД-Е112-19/10.02.2026г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по заявление вх. № Е112-01-54/24.07.2023 г. на П. Е. Б. като съобрази задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса да заплати на П. Е. Б., ЕГН-[ЕГН], съдебни разноси в размер на 1005,11 евро /хиляда и пет евро и 11 цента/.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.